

ODPUŚĆ NAM NASZE WINY, JAKO I MY ODPUSZCZAMY NASZYM WINOWAJCOM

„BÓG ZAPOMINA NASZE GRZECHY, ABYŚMY MY JE PAMIĘTALI”. TE SŁOWA ŚW. BENEDYKTA UKAZUJĄ RELACJĘ, JAKĄ BÓG MA WOBEC NAS I JAKĄ MY MAMY MIEĆ DO SAMYCH SIEBIE.

Wybaczenie nie jest łatwe. Jeśli nawet jesteśmy zdolni komuś wybaczyć, wspomnienia o wyrządzonej nam krzywdzie zostają. Dlatego długa może być droga od przebaczenia do pojednania. A Bóg poprzez swoje objawienie wychodzi każdemu „winowajcy” naprzeciw. „Przebaczę ich przewinienie, nie będę już pamiętał ich grzechów” (Jer 31,34). Już w ogrodzie Eden, po grzechu pierworodnym, zapowiedział, że relacje z Nim zostaną naprawione (Rdz 3,15).

Inicjatywa przebaczenia przez Boga połączona jest z postawą człowieka; zależy od tego, czy on sam jest otwarty na przebaczenie w postawie żalu za grzechy i postanowienia poprawy.

Jezus Chrystus mówi wprost, że wszystko będzie nam odpuszczone oprócz grzechu przeciwko Duchowi Świętemu (Mt 12, 31-32). Grzech ten nie jest aktem jednorazowym, ale postawą całkowitego zamykania się na działanie Boga, postawą ciągłej zatwardziałości serca wobec Ducha Świętego, który nie może działać.

Czasami człowiek zarzuca Bogu postawę srogiego sędziego, który go karze na ziemi. A to jest wymiar Jego miłości wobec człowieka, która sprawia, że może stawać się odpowiedzialny za samego siebie i za innych, co w konsekwencji wpływa na jego dojrzałą postawę. Sąd ostateczny będzie na końcu czasów. Na ziemi człowiek ponosi konsekwencje swoich wyborów, o których musi pamiętać do końca życia.

Przebaczający Stwórca na nowo spotyka się z człowiekiem, który się nawraca. Ten proces trwa do końca ludzkiego życia. Nie powinno to w nas rodzić smutku, ale nadzieję, że Bóg wybacza nam grzechy, abyśmy zaczęli wciąż od nowa nasze z Nim relacje.

Również w kontekście uzależnienia, gdy mam świadomość choroby, mogę zobaczyć, że w tej przemianie musi mi towarzyszyć także ciężka praca wewnętrzna i zewnętrzna nad samym sobą. Wówczas niezapominanie negatywnych konsekwencji swoich zachowań może pomóc mi w tym, aby do nich nie wracać.

Uświadomienie sobie przebaczącej miłości Boga może być początkiem postawy przebaczenia, również w kontekście wypowiedzianych przez nas słów: „odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom”.

Br. Piotr Hejno OFM Cap